

”مینی بچی - تم یہاں پڑھائی پڑھنی کی لیٹی آئی ہو، تمہیں آنک بند

کرنی کی درکار نہیں، پڑھائی آنک کول کر پڑھی جاتی ہے۔“

پرشن :- پگتی مارگ ۾ ڪوئسي عادت پڳتون ۾ هوتي هئ جو آبَ تہر بچون ۾ نہین

هوني چاهيئي؟

اُتر :- پڳتي ۾ ڪسي پي ديوتا ڪي مورتِي ڪي آڱي جاڪر ڪڇ نہ ڪڇ مانڱتي رهتي هئ. انهن ۾ مانڱتي ڪي هيٺ عادت ۾ جاتي هئ. لڪشي ڪي آڱي جائينڱي تو ڏن مانڱينڱي، ليڪن ملتا ڪڇ نہین. آبَ تہر بچون ڪو يہ عادت نہین، تہر تو باپ ڪي ورثي ڪي اڌڪاري هو. تہر سڄي وچتر باپ ڪو ديڪتي رهو، اِس ۾ هيٺ تمھاري سڄي ڪمائي هئ.

اومر شانتی - روحاني باپ بٽل روحاني بچون ڪو سمجھاتي هئ ڪ يہ پانشالا هئ.

پرنٽو يہان ڪوئي چتر اَرٿات ديہ ڌاري ڪو نہین ديڪنا هئ. يہان ديڪتي ٻڌي اُس طرف جاني چاهيئي جسڪا ڪوئي چتر نہین هئ. اِسڪول ۾ بچون ڪا اَتينشن سڌا ٿيچر ۾ رھتا هئ ڪيونڪ وہ پڙھاتي هئ تو ضرور اُنڪا سُنا هئ. ڦر ريسپانڊ ڪرنا هئ. ٿيچر پرشن پوڇينگا تو اِشارا ڪرينڱي نان ڪ مٿن بناتا هون. يہان يہ هئ وچتر اِسڪول ڪيونڪ وچتر پڙھائي هئ، جسڪا ڪوئي چتر نہین هئ. تو پڙھائي ۾ آنڪين کول ڪر بٽنا چاهيئي نان. اِسڪول ۾ ٿيچر ڪي سامني ڪيپي آنڪين بند ڪرڪي بٽنتي هئ ڪيا! پڳتي مارگ ۾ هري هوئي هئ آنڪين بند ڪر مالها چينا آءِ... ساڌو لوگ پي آنڪين بند ڪرڪي بٽنتي هئ. وہ تو اِستري ڪو ديڪتي پي نہین هئ ڪ ڪھان من چلائمان نہ هو جائي. پرنٽو آج ڪلھ زمانا هئ تموپرڌان. باپ تہر بچون ڪو سمجھاتي هئ يہان تہر پل ديڪتي هو شير ڪو پرنٽو ٻڌي اُس وچتر ڪو ياد ڪرني ۾ رھتي هئ. اُتسا ڪوئي ساڌو سنت نہین هونگا جو شير ڪو ديڪتي ياد اُس وچتر ڪو ڪري. تہر جانتِي هو اِس رت ۾ وہ بابا همڪو پڙھاتي هئ. وہ بولتي هئ، ڪرتي تو سڀ ڪڇ اَتما هيٺ هئ، شير تو ڪڇ پي نہین ڪرتا. اَتما سُنتي هئ. روحاني گيان وا جسماني گيان سُنتي سُنتي اَتما هيٺ هئ. اَتما جسماني ٿيچر بنتي هئ. شير دواران جسماني پڙھائي پڙھتي هئ، وہ پي اَتما هيٺ پڙھتي هئ. سنسڪار اچي وا بُري اَتما هيٺ ڌارڻ ڪرتي هئ. شير تو راڪ هو جاتا هئ. يہ پي ڪوئي منش نہین جانتِي. انهن ڪو ديہ اِيمان رھتا هئ ڪ مٿن فلاڻا هون، مٿن پرائيمر منسٽر هون. اُتسي نہین ڪھينڱي ڪ هم اَتما نين يہ پرائيمر منسٽر ڪا شير ليئا هئ. يہ پي تہر سمجھتي هو. سڀ ڪڇ اَتما هيٺ ڪرتي هئ. اَتما اوناشي هئ، شير صرف يہان ڀارت بچاني ڪي ليئي ملا هئ. اِس ۾ اَگر اَتما نہ هوتي تو شير ڪڇ ڪر نہ سڪي. اَتما شير سين نڪل جاتي تو جئسي ايڪ لوٽ پرا رھتا هئ. اَتما ڪو اِن آنڪون سين ديڪ نہین سڪتي. وہ تو سوکير هئ نان. تو باپ ڪھتي هئ ٻڌي سين باپ ڪو ياد ڪرو. تمڪو پي ٻڌي ۾ هئ

ڪَ همڪو شو بابا پڙهائي هئ ان دواران. يهه پي سوکير سمجھني ڪي باتين هئ. ڪئين تو اچي ريت سمجھتي هئ، ڪئين تو ذرا پي نهين سمجھتي، هئ پي صرف يهه بات. آلف معنيٰ پڳوان بابا. صرف پڳوان وا ايشور ڪهني سين وهه باپ ڪا سنڀنڌ نهين رهتا هئ. اس سميه سڀ پٿر ٻڌي هئ ڪيونڪ رچتا باپ اوڙ رچنا ڪي آد مڌيه انت ڪو نهين ڄاڻتي هئ. يهه ورلد ڪي هسٽري جاگرافي رپيٽ هوتي رهتي هئ. آبي سنگم ڀڳ هئ، يهه ڪسڪو پتا نهين هئ. تهر سمجھتي هو، آگي هر پي نهين ڄاڻتي ٿي. بابا آبي تمهين يهان گيان سين شرنگھاري هئ ڦر يهان سين ٻاهر جاتي هو تو مايا ڌول ۾ لٿير گيان شرنگھار بگاڙ ڏيتي هئ. باپ شرنگھار تو ڪرتي هئ. پرنٽو اپنا پرشارت پي ڪرنا چاهيئي. ڪئين بچي مڪ سين اٿسا بولتي هئ جئسي جهنگلي، شرنگھار جئسي ڪ هوئا هين نهين هئ، سڀ ڀول جاتي هئ. لاسٽ نمبر ۾ جو استودنت بڻي رهتي هئ، اُنڪي پڙهائي ۾ اتني دل نهين لگتي هئ. هان، فئڪٽري آد ۾ سروس ڪر شاهوڪار بن جاتي هئ. پڙها هوئا ڪڇ نهين، يهه تو بهت اونچ پڙهائي هئ. پڙهائي بگر تو پوشيه پد مل نهين سڪتا هئ. يهان تمڪو فئڪٽري آد ۾ بٺ ڪر ڪوئي ڪام نهين ڪرنا هئ، جس سين ڌنوان بننا هئ. يهه تو سڀ ڪڇ خلاص هونا هئ. ساٿ ۾ چلينگي صرف اونا شي ڪمائي. تمڪو معلوم هئ، منش مرتي هئ تو خالي هاٿ جاتي هئ. ساٿ ۾ ڪڇ پي لي نهين ڄاڻينگي. تمهاري هاٿ ڀرتو ڄاڻينگي. اسڪو ڪها جاتا هئ سچي ڪمائي. يهه سچي ڪمائي تمهاري هوتي هئ 21 جنمون ڪي ليئي. بيحد ڪا باپ هين سچي ڪمائي ڪراتي هئ.

تهر بچي ديڪتي هو اس چتر ڪو پرنٽو ياد ڪرتي هو وچتر باپ ڪو. ڪيونڪ تهر پي آتما هو تو آتما اپني باپ ڪو هين ديڪتي هئ. اُن سين پڙهتي هئ. آتما ڪو اوڙ پر ماتما ڪو تهر ديڪتي نهين هو، پرنٽو ٻڌي سين ڄاڻتي هو. هر آتما اونا شي هئ. يهه شرير وناشي هئ. يهه باپ پي پل سامني تهر بچون ڪو ديڪتي هئ پرنٽو ٻڌي ۾ هئ ڪ آتمائون ڪو سمجھاتي هئ. آبي باپ جو سڪلاتي هئ سچ هين سچ، جوڻ ڪي رتي نهين. تهر سچڪنڊ ڪي مالڪ بنتي هو. يهه هئ جوڻ کنڊ. جوڻ کنڊ ڪلهيگ. رات دن ڪا فرق هئ. ستيگ ۾ دڪ ڪي بات هوتي نهين. نام هين هئ سڪڌام. اُس سڪڌام ڪا مالڪ تو بيحد ڪا باپ هين بنائينگي. اُنڪا ڪوئي چتر نهين، اوڙ سيڪي چتر هئ. اُنڪي آتما ڪا نام ڦرتا هئ ڪيا؟ اُنڪا نام هين هئ شو. اوڙ سيڪو آتما هين آتما ڪهتي. باقي شرير ڪا نام ڀرتا هئ. شو لنگ هئ نرا ڪار. گيان ڪا ساگر، شانتي ڪا ساگر.... يهه شو ڪي مهما هئ. وهه باپ پي هئ. تو باپ سين ضرور ورثا ملنا هئ. رچنا ڪو رچنا سين ورثا نهين ملنا. ورثا رچتا دينگي اپني بچون ڪو. اپني بچي هوتي پائي ڪي بچون ڪو ورثا دينگي ڪيا؟ يهه پي بيحد ڪا باپ اپني بيحد ڪي بچون ڪو ورثا ڏيتي هئ، يهه پڙهائي هئ نان. جئسي پڙهائي سين منش بئريسٽر آد بنتي هئ. پڙهائي والي سين اوڙ پڙهائي سين يوگ رهتا هئ. يهه تو پڙهائي والا هئ وچتر. تهر پي آتمائين وچتر هو. باپ ڪهتي هئ مئن آتمائون ڪو پڙهاتا هون. تهر پي سمجھو ڪ همڪو باپ پڙهائي هئ. ايڪ هين وار باپ آڪر پڙهائي هئ.

پڙهتي تو آتما هءَ نان. دڪ سڪ آتما پوڄتي هءَ، ڀرنتو شرير دواران. آتما نڪل جاءِ تو ڦر
 ڀل شرير ڪو ڪتنا پي مارو، جئسي مٽي ڪو مارتِي هو. تو باپ وار وار سمجھاتي هءَ اُپني
 ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو. يهه تو بابا جانتِي هءَ نمبر وار ڌار ٿا ڪرتِي هءَ. ڪوئي
 تو بلڪل جئسي ٻڌو هءَ، ڪُچ نهين سمجھتي. گيان تو بڙا سهج هءَ. اَنڌا، لولا، لنگڙا پي
 سمجھ سڪتي هءَ. ڪيونڪ يهه تو آتما ڪو سمجھايا جاتا هءَ نان. آتما لولِي لنگڙي
 نهين هوتي. شرير هوتا هءَ. باپ ڪتنا اُچي ريت بئڻ سمجھاتي هءَ. ڀرنتو پڄتي مارڱ
 ڪي عادت اَنڪ بند ڪر ڪي بئڻي ڪي پري هوئي هءَ تو يهان پي اَنڪين بند ڪر بئڻي
 هءَ. جئسي متوالي. باپ ڪهتي هءَ اَنڪين بند نه ڪرو. سامني ديڪتي هوئي پي ٻڌي سين
 باپ ڪو ياد ڪرو تب هين وڪرم وناش هونگي. ڪتنا سهج هءَ. ڦر پي ڪهتي بابا هر ياد
 نهين ڪر سڪتي هءَ. اُڙي، لوڪڪ باپ جس سين حد ڪا ور ٿا ملتا هءَ، اُنڪو تو مرنِي تڪ
 پي ياد ڪرتِي، يهه تو سڀ آتمائون ڪا بيحد ڪا باپ هءَ، اُنڪو تر ياد نهين ڪر سڪتي
 هو! جس باپ ڪو ٻلائي پي هءَ او گاڏ فادر، گائيد مي. واسطو ڀر يهه ڪهنا پي رانگ هءَ.
 باپ صرف ايڪ ڪا تو گائيد نهين هءَ. وهه تو بيحد ڪا گائيد هءَ. ايڪ ڪو ٿوريئي لبريت
 ڪرينگي. باپ ڪهتي هءَ مئن سيڪي آڪر سدگتي ڪرتا هون. مئن آيا هين هون سيڪو
 شانتي ڌام پيچ ديني. يهان مانگي ڪي درڪار نهين. بيحد ڪا باپ هءَ نان. وهه تو حد
 ڀر آڪر مي مي ڪرتي رهتي هءَ. هي ڀر ماتما مجھي سڪ دو، دڪ مٽائو. هر پاپي نيچ
 هءَ، آپ رحمر ڪرو. باپ ڪهتي هءَ مئن بيحد ڪي پڙاڻي سرشتي ڪو نيان بناني آيا
 هون. نئين سرشتي ڀر ديوتا رهتي هءَ، مئن هر پانچ هزار ورش باد آتا هون. جب ڪ تر
 پوري پنت بن جاتي هو. يهه هءَ هين آسري سمپر دايم. ستڱرو تو ايڪ هين هءَ سچ بولني
 والا. وهي باپ پي هءَ، ٿيچر پي هءَ، ستڱرو پي هءَ. باپ ڪهتي هءَ يهه ماتائين هين
 سورڳ ڪا دوار ڪولني والي هءَ. لڪا هوئا پي هءَ ڪ گيت وي ت هيون. ڀرنتو يهه پي منش
 سمجھ ٿوريئي سڪتي هءَ. نرڪ ڀر پري هءَ نان تب تو ٻلائي هءَ. آب بابا تمڪو سورڳ ڀر
 جاني ڪا راستا بتاتي هءَ. باپ ڪهتي هءَ مئن آتا هين هون پنتون ڪو پاڻ بناني اؤر
 واپس لي جاني. آب اُپني ڪو آتما سمجھ باپ ڪو ياد ڪرو تو تمھاري پاپ ڪت جائينگي.
 سيڪو ايڪ هين بات سٺائو ڪ باپ ڪهتي هءَ مايا جيت، جڳت جيت بنو. مئن تر سيڪو
 جڳت ڪا مالڪ بناني ڪا راستا بتاتا هون. ڦر لڪشمي ڪي دپ مالها ڀر پوجا ڪرتي هءَ.
 اُن سين ڌن مانگتي هءَ، اُئسي نهين ڪهتي هيلٿ اُچي ڪرو، آيو بڙي ڪرو. تر تو باپ
 سين ور ٿا ليتي هو. آيو ڪتني بڙي هو جاتي هءَ. اُپي هيلٿ، ويلٿ، هئپينيس سڀ دي
 ديتي هءَ. وهه تو لڪشمي سين صرف ٺڪريان مانگتي هءَ، وهه پي ملتي ٿوريئي هءَ. يهه
 ايڪ عادت ڀر گئي هءَ. ديوتائون ڪي آگي جائينگي بيڪ مانگي. يهان تو تمڪو باپ
 سين ڪُچ پي مانگنا نهين هءَ. تمڪو تو باپ ڪهتي هءَ ماميڪر ياد ڪرني سين مالڪ بن
 جائينگي اؤر سرشتي چڪر ڪو جانني سين چڪرورتي راجا بن جائينگي. دئوي گڻ پي ڌار ٿ
 ڪرني هءَ. اسر ڪُچ بولني ڪي درڪار نهين رهتي. جب ڪ باپ سين سورڳ ڪا ور ٿا ملتا

هئ. اُپي تہ انکي پوجا کرينگي ڪيا؟ تہ جانتی هو هر خد هين يه بنتي هئ. قران پانچ تنوون ڪي ڪيا پوجا کرينگي. همکو وشو ڪي بادشاهي ملتي هئ تو يه ڪيا کرينگي. اُپي تہ مندر آد ۾ نهين جائينگي. باپ ڪهتي هئ يه سڀ پڳتي مارگ ڪي سامگري هئ. گيان ۾ تو هئ ايڪ اکبر ڪ مامڪم ياد ڪرو. بس ياد سين تمهاري پاپ ڪت جائينگي، ستوپرڌان بن جائينگي. تہ هين سروگڻ سمپن ٿي قر بننا پري. يه پي سمجھتي نهين. پترڳڙيون سين باپ ڪو ڪتنا ماڻا مارنا پرتا هئ. يه نشچيه هونا چاهيئي ڪ يه باتين ڪوئي پي ساڌو سنت آد بتاء نہ سڪي، سواءِ ايڪ باپ ڪي. يه ڪوئي ايشور ٿوريئي هئ. يه تو بهت جنمون ڪي آنت ۾ هئ. مٿن پرويش هين اُڻ ڪرتا هون، جس نين پوري 84 جنر ليئي هئ، گانوڙي ڪا چورا ٿا. قر شام سين سندر بنتي هئ. يه تو پورا گانوڙي ڪا چورا ٿا. قر جب ڪچ ساڌارڻ بنا، تو بابا نين پرويش ڪيئا. ڪيونڪ اتي پني بنني ٿي. انهن ڪو ڪلائينگي ڪوئن؟ تو ضرور ساڌارڻ پي چاهيئي نان. يه سڀ سمجھني ڪي باتين هئ. باپ خد ڪهتي هئ مٿن انکي بهت جنمون ڪي آنت ۾ پرويش ڪرتا هون جو سڀ سين پنت بنا هئ. قر پاڻ پي وهي بنينگي. 84 جنر اس نين ليئي هئ. تت تور. ايڪ تو نهين، بهت هئ نان. سوريونسي چندرونسي بنني والي هين يهان آتي هئ نمبروار پرشارت اَنوسار. باقي نهر نهين سڪينگي. ديري سين آني والي گيان پي ٿورا سُنينگي. قر ديري سين هين آئينگي. اُچا!

ميني ميني سڪيلڌي بچون پرت مات- پتا باپ دادا ڪا ياد پيار اوڙ گڏمارنڱ. روحاني باپ ڪي روحاني بچون ڪو نمستي.

ڌارڻا ڪي ليئي مُکيه سار

(1) باپ جو گيان شرنگهار ڪرتي هئ، اُسي قائم رکني ڪا پرشارت ڪرنا هئ. مايا ڪي ڏوڻ ۾ گيان شرنگهار بگاڙنا نهين هئ. پڙهائي اُچي ريت پڙه ڪر اُوناشي ڪمائي ڪرني هئ. (2) اس چتر اُرتات ديه ڌاري ڪو سامني ديڪتي هوئي ٻڌي سين وچتر باپ ڪو ياد ڪرنا هئ. آنڪين بند ڪر بئنني ڪي عادت نهين ڊالني هئ. بيحد ڪي باپ سين ڪچ پي مانگنا نهين هئ.

وردان - سميه ڪي مهتو ڪو جان فاست سو فرست آني والي تيور گتي ڪي پرشارتي پو

اويڪت پارت ۾ آئي هوئي آتمائون ڪو لاسٽ سو فاست، فاست سو فرست آني ڪا وردان پراپت هئ. تو سميه ڪي مهتو ڪو جان ڪر ملي هوئي وردان ڪو سوروپ ۾ لائو. يه اويڪت پالنا سهج هين شڪتيشالي بناني والي هئ اس ليئي جتنا آگي ٻڌنا چاهو، ٻڌ سڪتي هو. باپ دادا اوڙ نمت آتمائون ڪي سرو ڪي پرت سدا آگي اُڙني ڪي دعائين هوني ڪي ڪارڻ تيور گتي ڪي پرشارت ڪا پاڳيه سهج ملا هوئا هئ.

سلوگن - ”نراڪار سو ساڪار“ ڪي مهامنتر ڪي سمرتي سين نرنتر يوگي بنو.